



Innst. O. nr. 33

(2006-2007)

Innstilling til Odelstinget frå justiskomiteen

Ot.prp. nr. 13 (2006-2007)

Innstilling frå justiskomiteen om lov om endringer i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr

Til Odelstinget

SAMANDRAG

I proposisjonen fremmer departementet forslag om å senke gebyret ved begjæringer om utleggsforretning med 215 kroner fra kr 1 806 til 1 591 kroner. I tillegg foreslås også å fjerne tilleggsgebyret på 2 236 kroner i saker der det blir tatt utlegg. Endringene foreslås med virkning fra 1. januar 2007. Forslagene til lovendring er i samsvar med forslaget i St.prp. nr. 1 (2006-2007) for Justisdepartementet og omtale i St.prp. nr 1 (2006-2007) for Finansdepartementet. Det vises til disse proposisjonene for nærmere omtale av forslaget og de økonomiske konsekvensene det vil medføre.

MERKNADER FRÅ KOMITEEN

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, leiaren Anne Marit Bjørnflaten, Thomas Breen, Ingrid Heggø og Hilde Magnusson Lydvo, frå Framstegspartiet, Jan Arild Ellingsen, Solveig Horne og Thore A. Nistad, frå Høgre, Elisabeth Aspaker og André Oktay Dahl, og frå Sosialistisk Venstreparti, Olav Gunnar Ballo, viser til proposisjonen der Regjeringa fremjar forslag om å senke gebyra ved begjæring om utleggsforretning med kr 215 og fjernar tilleggsgebyret på kr 2 236 i saker der det er teke utlegg. Framlegget til lovendring er ei oppfølging av Regjeringa sitt budsjettframlegg.

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet og Sosialistisk Venstreparti er svært nøgd med at Regjeringa tek grep for at gjeldsofra skal sleppe høge gebyr. Vidare er fleirtalet samd i at det er riktig å skjerme personar med gjeldsproblem for høge gebyr på tvangsinndriving av misligholdt gjeld, og ser på dette vedtaket som eit av fleire tiltak i Regjeringa si satsing for fattigdomsbekjemping.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet er fornøyd med at Regjeringen endelig tar ett skritt i riktig retning for å hjelpe gjeldsofre ved å redusere multiplikatoren for tvangsforretning, og håper dette er starten på et bedre fokus fra Regjeringens side på disse menneskenes problemer.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil peke på at reduksjon av gebyr på tvangsforretning er det største enkeltstående tiltak i Regjeringens handlingsplan mot fattigdom. Disse medlemmer mener det er passivt at en avgiftsreduksjon som i hovedsak ikke er innrettet på å forhindre fattigdom utgjør om lag en tredjedel av Regjeringens handlingsplan mot fattigdom. Disse medlemmer viser til svar på budsjettspørsmål nr. 294 fra finanskomiteen/Høyres fraksjon, der Regjeringa ikke klarer å sannsynliggjøre effekten av avgiftsreduksjonen for å nå Regjeringens eget mål i Soria Moria-erklæringen om å utrydde all fattigdom. Disse medlemmer viser til Høyres alternative statsbudsjett, hvor det foreslås en rekke målrettede fattigdomstiltak som disse medlemmer i større grad mener vil redusere fattigdommen i Norge. Disse medlemmer foreslår der at reduksjonen i gebyr på tvangsforretninger halveres, slik at midler frigjøres til disposisjon til disse medlemmers handlingsplan mot fattigdom.

Disse medlemmer viser til at mer enn 800 000 mennesker i dag står utenfor arbeidslivet og er avhengig av trygd og stønad og at dette utenforskapet er stadig økende. Disse medlemmer viser til at det derfor er svært viktig å prioritere målrettede og effektive tiltak for å bekjempe fattigdom. Disse medlemmer viser til at Regjeringens største satsing i handlingsplanen er en reduksjon av gebyr for tvangsforretninger mens Høyre synliggjør hva disse medlemmer ønsker å prioritere i sitt alternative statsbudsjett.

TILRÅDING FRÅ KOMITEEN

Komiteen har elles ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjere slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr

I

I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr skal § 14 lyde:

For begjæring om utlegg betales 1,85 ganger rettsgebyret. Det betales ikke gebyr for begjæring om utlegg for underholdsbidrag mv. og for tvangsbot etter barnelova § 65. Det betales dessuten ikke gebyr for den første utleggsbegjæringen fra klageren for krav som er fastslått i dom, kjennelse eller rettsforlik etter behandling i forliksrådet etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-7, med mindre den opprinnelige utleggssaken ble fortsatt etter tvistemålsloven § 277 sjette ledd.

For begjæring om annen tvangsfullbyrdelse enn utlegg betales 2,1 ganger rettsgebyret. I følgende tilfeller betales dessuten følgende tillegg:

1. Ved begjæring om tvangssalg etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 8: 3 ganger rettsgebyret

når beslutning om å gjennomføre tvangssalget blir truffet.

2. Ved begjæring om tilbakelevering etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 9: 2 ganger rettsgebyret når tilbakeleveringen blir gjennomført.
3. Ved begjæring om tvangsdekning etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 10: rettsgebyret når tvangsdekning blir gjennomført.
4. Ved begjæring om tvangsdekning etter tvangsfullbyrdelsesloven kapitlene 11 og 12: 9 ganger rettsgebyret når beslutning om å gjennomføre tvangsdekningen blir truffet.
5. Ved begjæring om tvangsfullbyrdelse etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13: 2 ganger rettsgebyret når tvangsfullbyrdelse blir gjennomført.

Gebyret etter første og annet ledd skal betales selv om begjæringen senere blir trukket tilbake eller avvist.

Gebyret omfatter også sideutgifter. Dette gjelder likevel ikke:

1. utgifter til flytting og oppbevaring av løsøre ved fravikelse av fast eiendom.
2. sideutgifter ved tvangsdekning etter tvangsfullbyrdelsesloven § 10-13.

Gebyr etter denne paragraf innkreves etter skuddsvis. Der tvangssalg gjennomføres, sørger namsmyndigheten eller medhjelperen for betaling av gebyret. Ved begjæring om utlegg etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f kan namsmannen i særlige tilfeller kreve at gebyret etter første ledd første punktum betales forskuddsvis.

For utleggstrekk besluttet av kommunekasserer, bidragsfogd, Statens innkrevingssentral eller annen særskilt namsmann betales ikke gebyr. For gebyr som påløper ved kommunekassererens forretning for utleggspant kan departementet bestemme at betalingen skal tilfalle kommunen.

II

Loven her gjelder fra 1. januar 2007.

Kongen kan gi nærmere overgangsbestemmelser.

Oslo, i justiskomiteen, den 12. desember 2006

Anne Marit Bjørnflaten

leiar

Ingrid Heggø

ordførar